

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. XX. Corpus Iesu Christi de cruce depositum Virgo-mater in gremiu[m]
suum excipit, osculatur, lacrymis rigat, ipsumq[ue] tandem, licet non sine
dolore, sepeliri permittit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

DOMINICAE PASSIONIS EXPLICATIONE. *latus lanceâ configo: sed cor tuum humilibus precibus ignitorumq; desideriorum & pii amoris jaculis sauciare desidero. Vel una obsecro guttula ex patente latere tuo stillet in vulneratam atque egram animam meam, & saluus ero. Tolle à me omne vitiorum peccatorumq; medium, ut tibi mea jungatur anima, atque in te requiescat, qui es paradisi spiritualium deliciarum, & plena satietas Beatorum. In te namq; eternam habemus quietem, ceu in paradiso voluptatis, unde nihil nos excludit præter medium iniquitatis. Tolle itaq; iniquitatem, qui es agnus sine maculâ, auferens peccata mundi; & ero unitus tibi, atq; in te jucundè sancteq; conquiescam.*

CAPVT XX.

Corpus Jesu Christi de Cruce depositum Virgo-mater in gremium suum excipit, osculatur, lacrymis rigat: ipsumq; tandem, licet non sine dolore, sepeliri permittit.

1. Devota exequia, quas Virgo & Discipuli Christum persolvunt; excipiente ejus corpus Virgine in gremium suum cum Magdalena & sociis.
2. Percurrit Virgo singula Filii vulnera osculo & lacrymis.
3. Difficiter, & invita avellitur à mortuo filii corpore plorans & gemens Mater.
4. Sed tandem cum dolore permittit ipsum sepeliri.
5. Venerabile Sepulchrum Domini, eiusq; cum virginali utero collatio.
6. Sepulchrum spirituale, quod Virgo in corde suo Christo condidit.
7. Cor ejus fuit hortus paradisi amantissimus, & incontaminatus.
8. Sindonem habuit obedientia & integritate, balsamum, & unguentum omnium virtutum.
9. Tristis abscessus Virginis à sepulchro Domini, comitantibus viri & mulieribus dolore plenus.

VIDEMUS nunc quàm tristes exequias, quàm lugubres cærimonias Virgo intemerata, ceterique Salvatoris familiares & amici ad defunctum Christi corpus celebrarunt. O quanto desiderio, quantâ devotione Virgo piissima Christi filii sui crucem amplexa est, sanguinem illum & aquam ex illius latere manantia reverenter excipiens! O quoties sua ad eum extendit brachia, cupiens etiam exterioribus membris suis eum excipere & complecti, uti eum jam animo suo insculperat impresseratq; O quanta cum devotione, quamq; amanter corpus Christi emortuum jam depositum à Cruce, maternis luis brachiis amplexa est, suoque apprehendit pectori! Tum verò quàm omnia illius viscera nova sunt compassione concussa! Quomodo etiam anima ejus ceu cera igni admota, amore liquefacta est, ipsaque tota in lacrymis soluta! O quis capere possit, quanto amore tota proruit in faciem filii ita deformem ac mirè deturpatam, infatiabiliter eâ exosculans, & calidis suis lacrymis nõ lavans modò, verùm etiam ubertim irrigans! Sed & ferventissima Christi amatric Maria Magdalena, quàm devotè ad pedes illius corruit, apud quos tantam olim gratiam consecuta fuerat; devoteque eos lacrymis suis abluit, sacrisque Vulneribus fixit oscula, eandem defuncto, quam adhuc super-

1.
Deipara
cum discipulis
exequias
Christi
persolvit.

Excipit
Filium
in sinu
& plorat.

Luc. 7.
Completio
ratio
Magdalena
& aliorum
amicorum
Christi.

DOMI-
NICAE
PASSIO-
NIS EX-
PLICATA
SIO.

superstiti illius corpori, humani-
tatem exhibens & amoré! Quàm
denique omnes Christi amicos,
qui illic aderant, vehemens occu-
pavit compassio, & ingens ardor
accendit amoris, haud secùs quã
fervétissimus ignis ppè astantes!
O quã tristes erupère in lacrymas,
per Christi corpus ex illorum o-
culis ubertim manantes! Quos
gemitus, quæ suspiria edidère in
in cælum! Quàm tristia funeri il-
li officia exsolverunt! Nullum il-
lic audire cantum erat, sed gemitus
tantùm & lacrymas, atque lamen-
ta.

2.
Singula
Christi
vulnera,
lacrymis
suis la-
vat Dei-
para, &
osculis
osprimit.

O quàm veneranda illa Patens,
per singula quæque membra ac
vulnera discurrens, eadem scruta-
ta & osculata est, plorans super
singula, & lacrymis ea lavans:
quin & singula quæque vulnera
cordi suo inscribens, doloresque
singulorum membrorum expen-
dens ac trutinans secum in corde
suo, & ad singula dans gemitus
incomprehensibiles; simulq; pro
voto animi sui, de sanguine ac
medullis cordis sui in ardenti suo
amore unguentum conficiens, eo-
demque cuncta illius vulnera pla-
gasq; perungens, ô quàm tunc fer-
ventes lacrymæ per dulcissimû il-
lius piæ Matris faciem ceu rivuli
mœnissimi decurrerunt, aliæ a-
lias antevertere, & quasi certatim
Christi corpus contingere gesti-
nantes! Imò, ut beatus ait Augu-
stinus, quis illic Angelorum tem-
perare potuit à luctu celebrando,
cùm Regem & Dominum suum

Angeli
paci a-
mare ste-
bant.

tam foedâ ac turpi morte consum-
ptum viderent! cùm contra na-
turam naturæ conditorem, Deum
immortalem, in humana natura
morem oppetiisse conspicerent!
Ut luminosa illa Cherubim, ac
ardentia Seraphim ad ineffabilem
hanc obstupère charitatem, cùm
vitam ex amore occubuisse cer-
nerent, ut mortui redirent ad vi-
tam? Enimverò sacratissimum
Christi corpus inhumaniter con-
scissum, dilaniatum, extinctum,
piissimamque Virginem matrem
anxiè illud amplectentem, illius-
que cruore tinctam, atque aded
miserandum in modum lacrymas
ubertim fundentem, ut sibi tem-
perare non posset, beati illi cæle-
stesque spiritus coràm intuebantur.
Quid verò D. Joannes? Quàm
putamus mœlissimè matri suæ se
lacrymando ac mœrendo confor-
mavit, sociumque fidelissimum
adhibuit! Quàm piè, quàm sua-
viter eam consolans hortabatur,
ut modum poneret parumper tan-
tis lacrymis, tam immenso dolo-
ri! O quàm & ipse vehementis-
simo cum angore ac pressurâ spi-
ritus se ad sacrum Christi pectus
provolvitur, in quo dudum tam
suaviter requieverat, piarum la-
crymarum undam refundens in
fontem illum, unde aquam sa-
pientiæ salutaris potarat!

Ioannē
Evange-
listam com-
passio.

Dehinc Joseph, Joannes, &
ceteri amici Jesu, beatam Virgi-
nem obnixè rogabant, ut corpus
Domini permitteret ad sepelien-
dum componi ac preparari, quan-

3.
Non nisi
invita an-
vellitur
Mater ab
unigeni-
ti corpore

W do-

SOM-
NICAE
PASSIO-
NIS EX-
FLICA-
TIO.
Iob. 19.

do quidem sol tendebat ad occa-
sum. Tum verò pia mater voce
lamentabili respondit: *Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei*, neque tam citò avellatis me à dilecto Filio meo. Ne mihi, quæso, tam celeriter auferre velitis, quem meis gestavi visceribus, Sinite me vel mortuo frui, quem vivum habere non potui. Liceat mihi, obsecro, extincto illius corpori amorem impendere ac benevolentiam, quam in passione minimè exhibere dabatur. Irrigem illud nunc lacrymis meis, cui in acerrima illius siti nec aquæ guttulam porrigere sinebar. Exlatiem interim illo animum meum fiendo, gemendo, quæ non potui pro voto dulcissimâ ejus præsentia, dum pateretur, refoveri. Nolite, obsecro, nolite matrem avellere à Filio suo, nec mihi tam citò subtrahatis, quem tam diu desideravi; aut certè unà cum amantissimo nato me sepelite.

4.
Agré
vandum
permittit
corpus fi-
lii dolens
Mater
tradi se-
pultura.

Itaque non parva eos angustia tenebat. Dies namque ad occasum declivior, corpus sepulturæ tradere eos urgebat, & nihilo minus matris mœstissimæ acerbissimos dolores, ut dignum erat, vehementer miserabantur. Neque enim jam nimis afflictam novis doloribus obruere volebant. Quamobrem dabant amoris ejus operandi locum; flagrantissimâque sitim suam eam paulisper explere patiebantur. Hinc porrò sanctus Joannes suavibus eam ac

prudenter delinivit verbis, rogans ut Filium suum sepeliri permitteret: & ipsa utique non sine dolore consensit. Atqui, ô quàm devotè, quàm afflictè prosequetur filii sui lamentabile funus; sacrum illius tenendo caput, oculis fixis in faciem ejus, eandemque innumeris deosculando vicibus, suisque lacrymis irrigando.

Unde, quæso, mœstissima parens omnes illas lacrymas, quas hodie fudit, habere potuit? *Qui piissimum cor illius intolerabilem hanc angustiam & pressuram ferre quivit?* Nimirum fecit hoc amor ardentissimus, ipsa quoque morte fortior. O quali cum dolore ac gemitu tam charum, tam pretiosum reliquit thesaurum! quàm verò amanter illius est amplexa sepulchrum! tamquam si, non quidem linguâ (neque enim verbum edere potuisset), tantis correpta cordis angoribus (sed mente diceret: O sacrum monumentum! ô felix tumba! ô saxum pretiosum! ô præclarum margaritum! ô admirabile ciborium, quàm insignem thesaurum, quàm immensum complecteris Dominum! ô vas electum! ô felix creatura, quæ digna es tuum excipere Conditorum, hospitioque recipere Regem gloriæ! Pone jam nativum rigorem & asperitatem tuâ, ac mitesce, ut teneros dilecti filii mei artus reverenter cõplectaris. O arca gloriosa! ô excellens Dei templum, præ creaturis omni-
bus

5.
Sepul-
chri Con-
stiti
venero-
sione de
gustissimè
Constru-
tur cum
veteri in-
gine.
Cant.

DOMI-bus mihi simillimum! Ut enim
NICAE ipsa à Deo electa sum, quæ in ca-
PASSIO-stis visceribus meis ejus filium
NIS EX-gestarem; ita & te elegit, ut ve-
PLICA-nerandum Christi corpus exci-
TIO.pias, gloriosum scilicet beatissi-
 mæ Trinitatis organum, quo Deus
 tam mirificè operatus est, & inæ-
 stimabilem mundi thesaurum,
 bonumque præcipuum, cælum
 & terram suâ vincens præstantia
 ac dignitate. Et sicut tu novum
 es, nec ullius adhuc corporis con-
 tactu fœdatur: ita & ipsa à crea-
 turarum omnium attractu mun-
 da sum & immunis. Quemad-
 modum item ex te clauso Salva-
 tor orbis surget redivivus, ita ex
 meo concluso utero mundi salus
 processit. Ac demum uti tu sa-
 xumes solidum & immobile, ita
 ego incommutabilis atque invi-
 cta in fide omnique virtute per-
 mansi.

6. *Etiã spirituale sepulchrum Filio in corde suo paravit Maria.*
 Habet Dominicum hoc monu-
 mentum formam quamdam &
 effigiem spiritalis illius monu-
 menti, quod Virgo beata aman-
 tissimo filio suo in corde suo pa-
 rarat. Ut enim sepulchrum hoc
 ferris acutis excisum atque poli-
 tum est: ita gloriosa Virgo acu-
 tissimo doloris gladio in intimis
 animæ suæ locum accommodum
 excidi permisit, monumentum v-
 tique tam afflictio & excruciato
 corpori congruum valdè, cum di-
 ligat Dominus cor contritum &
 humile, sive angustis oppressum.
 Et sicut in hoc sepulchro nõdum
 quisquam positus fuerat, ita Vir-

*Psal 50:
Ioan. 19*

ginis matris cor devotissimum,
 nullumquam peregrinus crea-
 turarum amor vel affectus, saltem
 tenuissimè contaminarat. Ipsa
 namque porta illa clausa est, nul-
 lumquam patefacta, per quam
 solus Princeps & Rex Israël pro-
 cessit.

Ezeck 44

Erat prætereà monumentum
 hoc in horto: quandoquidem Vir-
 go intemerata hortus conclusus
 est dilecti, discretionis seu pru-
 dentia sepe cinctus, utpote quæ
 tanto fuit lumine ac discretionem
 perfusa, ut nullum umquam ma-
 lum, ne sub virtutis quidem teg-
 mine; in ejus potuerit hortum ob-
 reperere; nec tantilla hortus ejus
 patebat ex parte, quâ serpens ille
 lividus ac impurus oculos vel se-
 mel inferre potuisset, qui tamen
 paradisum, in quo Adam erat,
 non ingredi modò, sed etiam cõ-
 spurcare ausus fuerat. Quin &
 secundus, adeoque omnigenis
 virtutum herbis confitus fuit sa-
 cræ Virginis hortus, ut nullus in
 eo vacaret locus, ubi quodvis lo-
 lium emergere quivisset. Ad sin-
 gularem namque almæ hujus Vir-
 ginis gloriam, crevit in eâ flos
 campi, & lilium convallium, ex-
 cellens ac aromaticus flos Jesse, in
 quo requievit Spiritus sanctus, &
 rosa Jericho amœnissima: adeo-
 que in signum evidens divinæ ac
 singularis benedictionis ejus, pul-
 lulavit vinea beatissima, cujus
 palmites ad superna feruntur, cu-
 jus odor virus omne & omnes
 pellit serpentes, cujus vinum cor

*7.
B. Virg
hortu
paradis
sicut mo-
numentu
Christi in
horte.
Cant. 4*

Gen 3

*Cant. 27
Isa. 11.
Eccli.
24.*

DOMI-
NICAR
PASSIO-
NIS EX-
PLICATA.
Zach. 9.
8.
Mar. 15.
Ioan. 19.
Sindon
integri-
tatu, &
balsamū
charita-
tu in B.
V. Maria
repre-
sentur.

lætificat & accendit, ac juxta Pro-
phetam, *virgines germinat.*

Habuit etiam sanctissima Ma-
ter puram sindonem, id est, sim-
plicis obedientiæ, innocentia, ac
integerrimæ virginitatis vestem.
Cui nec defuit aloë amarissimi
doloris, myrrhaque afflictionis
intolerabilis. Habuit deniq; pre-
tiosissimū balsamum & unguen-
ta speciei que virtutum omnium.
Atque ita demum Christum filiū
suum obvolvitur, perunxit, atque
in sacratissimo sui pectoris mo-
numento sepelivit.

9. Jam verò etiam hoc mente ru-
minemus, quanto cum mœrore
afflicta Mater à monumento dis-
cesserit, quàm hæc ei perpetua
fuit cogitatio, quem amisisset, &
quàm inæstimabile pignus sub la-
pide condi sivist. O quàm mise-
randum in modū à sancto Joâne,
ceterisq; amicis suis, à sepulchro
abducta fuit, quippe quæ tota pe-
nè exhausta atq; absumpta erat.
Reverà quisquis huic ita afflictæ,
ita mœrenti, ita graviter laboranti
Virgini & Matri, imò & Domine
nostræ non compatitur, non est
vivens gratiæ filius, sed est abor-
tuum insensibile ac mortuum;
indignus planè est, qui lac gratiæ
ex maternis ejus sugat uberibus.
Ceterum ipsi quoque cum eadem
Virgine matre, uti jam dictum est,
Christum Jesum in cordibus no-
stris sepeliamus, ut nos per ipsum
& in ipso ab universis operibus
mortuis resurgamus, unaque cum
illo ad paternam usque gloriam

felicissimè conscendamus, eodem
Domino Jesu nos adjuvante, qui
est benedictus in sæcula, Amen.

A P P E N D I X,

*Ostendens, quam immensus Dei er-
ga nos sit AMOR (quod quidem
ex Christi incarnatione ac pas-
sione, Sacramentog; EVCHARI-
STIÆ elucescit) & uti nos totos
Deo tradere atque resignare de-
beamus, qualibet adversa amore
illius tolerantes.*

1. Totam Trinitatem equali amore nos dile-
xisse, quo dilexit Christus, nempe infinito.
2. Ex Eucharistia institutione apparet, Chri-
stum, si opus esset, adhuc paratum esse pro nobis
crucifigi.
3. Exaltavit DEVS naturam nostram in
Christi incarnatione, plus quàm fuerit olim depres-
sa in Ada peccato.
4. Prospopacia Patris aterni, qua homini sua
exponit beneficia: & eorum vice postulat perfe-
ctionem vitæ spiritualis; cuius ibi compendium
penitur.
5. Oratio anima fidelis, qua Patri aterni invi-
tanti respondet, & Christi merita pro se offert.
6. Filius Dei alloquitur animam, ei que sua enu-
merant beneficia, postulat rependi sibi amorem, in-
nocentiam, sanctitatem, resignationem.
7. Oratio anima fidelis, Christi allocutionem
gratanter excipiens, & seipsam illius misericor-
dia committenti.

TAM ardens & *incontînens
est Dei erga nos amor, ut si
mors & passio Christi ad
salvandum hominem non suffe-
cissent, etiam Pater cælestis &
Spiritus sanctus quoque huma-
nam potius assumpsissent natu-
ram, ac pro homine mortem sub-
jissent, quàm eum perire sivist.
Licet verò Filius solus naturam
nostram assumpserit, mortemque
ob hominem peressus sit amarif-
simam, amor tamen Patris & Spi-
ritus

1.
Totali-
tatis
infini-
amori
ligitua
mystra
incarn-
tione
passio
operata
est.
* Qui
nempe
tam ex-
cessivus
est, ut
nullo
sefe